

BLACKOUT

Marius BERCEA, Adrian GHENIE
Șerban SAVU, Mircea SUCIU

Marius BERCEA: fără titlu

Adrian GHENIE: fără titlu

Șerban SAVU: fără titlu

Mircea SUCIU: Barbiezone

"Un Blackout pentru trezire"
Bogdan IACOB, critic de artă

Curiosul, spectatorul sau oricum altfel îl definim ca postură receptoare vine seara la galeria Ataș din Cluj. Intră, primește o mică lanternă pentru a se putea descurca în întunericul din spațiul galeriei și începe să investigheze peretii not-so-white-cube-ului Ataș în căutarea picturilor artiștilor Marius Bercea, Adrian Ghenie, Șerban Savu și Mircea Suciú. Spre surprinderea probabilă a unora dintre artiștii români, peretii nu erau goi; picturile chiar existau, arta avusese o războaie să materializeze obiectual conceptul. Din timp în timp, luminile se aprind, pentru a putea face vizibile mai limpede lucrările și a oferi clarificări vizuale. Cam așa a arătat vernisajul expoziției "Blackout". Primul lucru pe care a reușit să-l demonstreze a fost acela că un vernisaj poate fi un "artistic event" inteligent, justificat și susținut conceptual, nu un simplu ritual social plicticos. Lucrul acesta nu e o mare noutate, dar e încă o raritate la noi, printre altele și de aici importanța manifestării.

A fost cea de a treia manifestare expozițională din proiectul artiștilor clujeni amintiți de a organiza cu regularitate și la intervale care să nu depășească două luni de zile expoziții colective la respectiva galerie. Miza proiectului este comunicarea și din păcate nu este una paradoxală: deși n-ar trebui, arta, mai ales cea tânără, este puțin vizibilă azi la noi. Punctele tari ale proiectului sunt două: onestitatea unui "what you see is what you get" (and we hope you see/get it monthly) asumat curajos și calitatea excepțională a picturii ca atare.

Marius Bercea urmărește un amplu proiect pe tema incitantă și puțin cunoscută a vânătorii de balene, lucrărilor din această serie adăugându-li-se altele cu tentă mai puternic personală. Cu o tehnică picturală serios stăpânită, Bercea se dovedește capabil de a nu confunda seriozitatea propunerii artistice cu rigiditatea încrâncenat orgolioasă a artistului inapt, dar care se pretinde ortografiat cu un bombastică majusculă "a". O pictură care poate să abordeze interesant spiritul ludic, comicul venind preponderent din autoironie și fiind lipsit de forță.

Adrian Ghenie propune o pictură foarte matură ca realizare, lucrările sale sunt demonstrații de "susținere" prin ea însăși a imaginii plastice, care nu are nevoie de un narativ adiacent, de multe ori explicativ de o manieră reductivă. Dimpotrivă, povestea se naște ca având punctul de pornire în vizual, iar imprecizia savuroasă senzorial a suprafeței pictate dă narativului un câmp amplu de potențială dezvoltare. Blurarea este folosită cu o justete pe care majoritatea pictorilor contemporani tind să o omită în favoarea unei utilizări gratuite, manieriste.

Șerban Savu este un strateg subtil al percepției vizuale. Cum puțini sunt capabili, Savu obligă privitorul să descopere rafinamentul, mai ales cromatic, eleganța plastică a formulării tematicii României tranzitoriale, care se ascund în spatele unei simplități compoziționale ce refuză voit spectaculozitatea ca mijloc facil de a atrage atenția. Gradarea tonalităților pe zonele mari de cvasi monocromie este sursa unei senzualități vizuale atent vibrante și riguros atent dozate.

Discursul plastic al lui Mircea Suciú utilizează semnul iconic, apropiat inclusiv din zona figurării publicitare (care îi e familiară, de altfel). Folosind cu acuratețe și mediul mai pretențios decât pare la o privire superficială al aerografului, artistul materializează pe pânză trimiteri spectaculoase la paranoile și automatisme mentale ale postmodernității semicapitaliste și supralicitat mediatice pe care o trăim, generatoare de situații uneori comic absurde, dar deloc lipsită de farmec și atractivitate, inclusiv ca sursă de fascinație vizuală.

Concluzia, abruptă, ar putea fi formulată așa: "Blackout" a fost o manifestare de artă realmente contemporană, de ținută calitativă superioară, una dintre cele mai bune acțiuni artistice din țară din acest an (cel puțin). Cei patru reprezintă astăzi probabil cel mai interesant grup din pictură românească tânără, compus fiind din artiști cu potențial internațional remarcabil. Posibila infirmare a acestei concluzii ar fi de preferință a se încerca să se realizeze plastic, artiștii clujeni reușind -no tricks, no gadgets- să stabilească cel puțin până acum un standard dificil de bătut (și cu atât mai provocator?).

